

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30 januari 2002
SG (2002) D/228272

KONCENTRATIONSFÖRFARANDE
BESLUT ENLIGT ARTIKEL 8.4

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 30 januari 2002
om uppdelning av företag
(Ärende COMP/M.2283 – Schneider/Legrand)
som fattats enligt artikel 8.4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89
(Endast den franska texten är giltig)
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97², särskilt artikel 8.4 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 10 oktober 2001 enligt artikel 8.3 i förordning (EEG) nr 4064/89, där den förklarade att sammanslagningen av företagen Schneider och Legrand var oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet,

efter att ha gett de berörda företagen tillfälle att yttra sig om kommissionens invändningar av den 24 oktober 2001,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för koncentrationer,

med beaktande av förhørsombudets slutrapport i detta ärende, och

av följande skäl:

Bakgrund

- (1) Den 16 februari 2001 mottog kommissionen en anmälan enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 4064/89 (nedan kallad koncentrationsförordningen) om en föreslagen koncentration genom vilken företaget Schneider Electric (nedan kallat Schneider) skulle få kontroll över hela företaget Legrand³, i den mening som avses i artikel 3.1 i koncentrationsförordningen, genom ett offentligt bud om övertagande som publicerades den 15 januari 2001.
- (2) Enligt artikel 7.3 i koncentrationsförordningen får man genomföra ett offentligt bud om övertagande förutsatt att köparen inte utövar de rösträttigheter som följer med värdepapperen i fråga. Budet kom till avslut den 25 juli 2001 varefter Schneider kom att äga 98,1 procent av kapitalet i Legrand.
- (3) Den 10 oktober 2001 antog kommissionen ett beslut enligt artikel 8.3 i koncentrationsförordningen (nedan kallat beslutet om oförenlighet), där den förklarade att sammanslagningen av Schneider och Legrand var oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet.
- (4) Av de skäl som uppgavs i beslutet om oförenlighet skulle sammanslagningen skapa en dominerande ställning med följd att den effektiva konkurrensen skulle begränsas avsevärt på följande marknader:

¹ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1.

² EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

³ I detta beslut avser begreppet Legrand hela koncernen Legrand så som den såg ut då Schneiders bud kom till avslut.

- Marknaderna för effektbrytare (MCCB), dvärgbrytare och kopplingskåp avsedda för fördelningscentraler i Italien.
 - Marknaderna för dvärgbrytare, allpoliga strömbrytare och kopplingsboxar avsedda för gruppcentraler i Danmark, Spanien, Italien och Portugal.
 - Marknaderna för kretsbytare i Frankrike och Portugal.
 - Marknaden för kabelhyllor och kabelstegar i Förenade kungariket.
 - Marknaden för uttag och strömbrytare i Grekland.
 - Marknaden för vattenskyddad utrustning i Spanien.
 - Marknaden för utrustning för anslutning och koppling i Frankrike.
 - Marknaden för elektriska omvandlare i Frankrike.
 - Marknaden för utrustning för styrning och indikering i Frankrike.
- (5) I beslutet om oförenlighet konstaterade kommissionen också att den anmälda transaktionen skulle förstärka en dominerande ställning med följd att den effektiva konkurrensen begränsas avsevärt på följande marknader:
- Marknaderna för effektbrytare (MCCB), dvärgbrytare och kopplingskåp avsedda för fördelningscentraler i Frankrike (där Schneider har en dominerande ställning).
 - Marknaderna för dvärgbrytare, allpoliga strömbrytare och kopplingsboxar avsedda för gruppcentraler i Frankrike (där Schneider har en dominerande ställning).
 - Marknaden för uttag och strömbrytare i Frankrike (där Legrand har en dominerande ställning).
 - Marknaden för vattenskyddad utrustning i Frankrike (där Legrand har en dominerande ställning).
 - Marknaden för nödbelysningsystem eller oberoende nödbelysningsystem i Frankrike (där Legrand har en dominerande ställning).
- (6) Den 24 oktober 2001 skickade kommissionen Schneider ett meddelande om invändningar (nedan kallat meddelandet om invändningar) enligt artikel 13.2 i kommissionens förordning (EG) nr 447/98 om anmälningar, tidsfrister och förhör enligt koncentrationsförordningen⁴, där den konstaterade att genomförandet av koncentrationen var oförenligt med den gemensamma marknaden och att en tilldelning av Schneiders aktier i Legrand till Schneiders aktieägare i proportion till deras aktieinnehav inom en tidsfrist på [...] * var den lämpligaste metoden för att återskapa en effektiv konkurrens på de aktuella marknaderna. Schneider svarade genom en skrivelse av den 7 november 2001 och muntligen vid ett förhör den 26 november 2001.
- (7) Den 4 december antog kommissionen ett beslut enligt artikel 7.4 i koncentrationsförordningen där den gav Schneider tillstånd att utse en fullmaktshavare som för dess räkning skulle utöva företagens rösträtter i Legrand (nedan kallat dispensbeslutet). Denna fullmaktshavare skulle enligt vad som angavs i dispensbeslutet i första hand se till att Legrand hade det oberoende och det manöverutrymme som krävdes för att detta företag skulle fortsätta att utgöra en fullvärdig konkurrent på de aktuella marknaderna liksom att Legrands styrelse skulle kunna fortsätta en normal

⁴ EGT L 61, 2.3.1998, s. 1.

* Texten har delvis redigerats för att inte avslöja konfidentiell information. Dessa partier är markerade med hakparenteser och en asterisk.

förvaltning, ledning och drift av företagets affärsverksamhet precis som tidigare. Fullmaktshavaren gavs följande uppdrag: att förvalta Schneiders andelar i Legrand på ett sådant sätt att det sistnämndas organ kunde fortsätta att fungera normalt, att se till att Schneider inte vidtog åtgärder i strid mot eller utöver dispensbeslutet, att delta i förberedelserna av en eventuell uppdelning av Schneider samt att rapportera om genomförandet av uppdraget till kommissionen.

- (8) Vid ett sammanträde den 15 januari 2002 underrättade kommissionen Schneiders företrädare om huvuddragen i det förslag till detta beslut som skickats till Rådgivande kommittén för koncentrationer. Enligt förslaget skulle Schneider i princip få välja på vilket sätt uppdelningen av företaget skulle ske. Det innehöll också en tidsfrist för genomförandet av uppdelningen som faststälts till [...]*. Schneiders företrädare hävdade att denna tidsfrist i praktiken inte skulle innebära att de hade något fritt val när det gäller hur uppdelningen skulle ske och förklarade att de behövde en tidsfrist på minst [...]* (se punkterna 107–122).

Principer för bedömning av formerna för uppdelningen av Schneider och Legrand

- (9) Ett beslut enligt artikel 8.3 i koncentrationsförordningen innebär att den aktuella transaktionen förklaras vara oförenlig med den gemensamma marknaden och, i förekommande fall, med EES-avtalet. Såsom uppgetts ovan äger Schneider 98,1 procent av kapitalet i Legrand och har därmed redan genomfört den föreslagna koncentrationen i den mening som avses i artikel 8.4 i koncentrationsförordningen.
- (10) Den koncentration mellan Schneider och Legrand som anmälts till kommissionen, och som sedan förklarats vara oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet, innebär att Schneider skulle ta över Legrands hela verksamhet. Under dessa omständigheter bör själva transaktionen upplösas för att helt dela Schneider och Legrand.
- (11) Inget förslag från Schneider som inte innebär en fullständig uppdelning av företagen kan godtas av kommissionen, såvida det inte – i enlighet med proportionalitetsprincipen – otvivelaktligen innebär att en effektiv konkurrens återskapas på de aktuella marknaderna.
- (12) Proportionalitetsprincipen innebär också att kommissionen då den ställs inför olika alternativ som alla kan återskapa en effektiv konkurrens prioriterar det alternativ som garanterar det bästa skyddet av de berörda företagens enskilda intressen. I det aktuella fallet består dessa enskilda intressen dels i att så långt som möjligt bevara det ekonomiska värdet på Schneiders investering i Legrand⁵, dels i att bevara Legrands konkurrenskraft. Därav följer att om Schneiders intresse att bevara det ekonomiska

⁵ Det bör påpekas att Schneider har förvärvat sin andel av Legrands kapital genom ett offentligt bud om övertagande. Publiceringen av detta bud innan kommissionen uttalat sig om koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknad strider inte mot artikel 7.1 i koncentrationsförordningen; det utgör ingen överträdelse av konkurrensreglerna och kan därför inte bestraffas. Däremot får Schneider stå sitt kast och ta på sig de marknadsmässiga följderna av en transaktion som man genomfört helt frivilligt trots osäkerheten kring utgången av kommissionens granskning. Det bör här påpekas att Schneider hade möjligheten att anmäla ett avtal före publiceringen av budet, vilket andra företag som är noterade på Paris-börsen har gjort. Det bör också påpekas att Schneider – efter det att kommissionen enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen uttryckt allvarliga tvivel angående den föreslagna koncentrationen mellan Schneider och Legrand – befann sig i en sits där en tvist med minoritetsägarna i Legrand innebär att man kunde avstå från att genomföra transaktionen. Schneider beslutade dock att stå kvar vid sitt bud.

värdet på sin investering skall beaktas enligt proportionalitetsprincipen, så får det inte röra sig om något försök från denna koncern att – då koncentrationen upplöses – förstärka sin affärsställning på bekostnad av sina konkurrenter, och då särskilt på bekostnad av Legrand genom att detta företag försvagas. Kommissionen anser här att Schneiders och Legrands enskilda intressen är underordnade det allmänna intresset att återskapa en effektiv konkurrens på de aktuella marknaderna och att ingetdera av dessa företags intressen går före det andras.

Negativa effekter på konkurrensen till följd av Schneiders aktieinnehav i Legrand

- (13) Det bör först noteras att Schneiders nuvarande andel på 98,1 procent av Legrands kapital med bred marginal överstiger den tröskel som ger särskilda rättigheter, till exempel för blockerande minoriteter, vilket hämmar Legrands utveckling⁶. Legrand blir beroende av Schneider för alla kapitalbehov i samband med tillväxtprojekt (genom investeringar eller förvärv). De marknader som Legrand verkar på kan kräva stora investeringar, till exempel för att göra nya förvärv (vilket vanligen är det enda sättet att träda in på en ny geografisk marknad) eller förnya produktutbudet (som för effektbrytare (MCCB))⁷. Det verkar för övrigt vara uteslutet att Legrand skulle kunna inleda nya stora projekt innan dess framtidsutsikter är säkra, bland annat i fråga om dess ägarstruktur och de tillgångar som man kan förväntas ha tillgång till.
- (14) Vidare har Schneider numera ett direkt intresse i Legrands intäkter då de båda företagen konkurrerar på flera marknader. Denna del av Legrands vinst gottgör delvis för den försäljning som Schneider förlorar till Legrand, och minskar därmed Schneiders incitament att konkurrera med Legrand på dessa marknader.
- (15) Alla prisökningar som genomförs av en ekonomisk aktör får två olika typer av effekter. För det första ökar den vinst som genereras vid försäljning av en produkt. För det andra minskar aktörens försäljningsvolym som reaktion på prishöjningen, och konkurrenterna tar över denna förlorade försäljning. Prishöjningen är bara lönsam om den första effekten är större än den andra, och den ekonomiska aktören i fråga fattar sitt beslut att höja priserna med beaktande av den försäljningsvolym som man kan förväntas förlora till konkurrenterna. Denna situation förändras om den ekonomiska aktören kan återvinna en del av den vinst som man förlorar på grund av en prishöjning genom att man har rätt till en del av en av sina konkurrenters vinst. I detta fall kompenseras den negativa effekten i form av en minskad försäljning och därmed en minskad vinst delvis genom rätten till en del av vinsten hos en konkurrent som den förstnämnda äger en del av. Naturligtvis ökar denna effekt med andelens storlek och med konkurrentens ställning på marknaden.
- (16) Före transaktionen låg Schneiders priser på en sådan nivå att de maximerade företagets vinst. Varje ytterligare prisökning skulle ha lett till att försäljningen (och därmed vinsten) minskade tillräckligt mycket för att radera ut vinstökningen till följd av att varje produkt såldes till ett högre pris. Schneider har numera emellertid rätt till en del av Legrands vinst eftersom man äger en del av dess kapital. Den ytterligare vinst som Schneiders minskade försäljning till följd av prishöjningen genererar för Legrands del hamnar i slutändan hos dess aktieägare Schneider. Tack vare sin andel på 98,1 procent av Legrands kapital har Schneider fått ett ökat utrymme att höja sina priser.

⁶ Enligt fransk lagstiftning skall en blockerande minoritet ha 33 procent av kapitalet. Med en beslutsmässighet på 50 procent vid bolagsstämmorna motsvarar detta en kapitalandel på över 16 procent.

⁷ Se beslutet om oförenlighet, punkterna 511–516.

Detta manöverutrymme ökar än mer om Schneiders och Legrands produkter konkurrerar direkt (det vill säga om Schneiders förlorade försäljning gynnar Legrand mer än övriga konkurrenter), om marknaden är koncentrerad (i så fall gynnar Schneiders förlorade försäljning också Legrand mer än övriga konkurrenter) och om Schneiders aktieinnehav i Legrand är stort. Det bör understrykas att de båda första villkoren i detta fall är uppfyllda med mycket stor marginal: Schneider och Legrand tillverkar i huvudsak samma produkter och är på vissa geografiska marknader, särskilt i Frankrike, de två största aktörerna. Av de skäl som angavs i beslutet om oförenlighet utgör deras rivalitet här den främsta drivkraften bakom konkurrensen.

- (17) Den minskade konkurrens som Schneiders andel i Legrand innebär för den förstnämnda skulle – om man fick behålla denna andel – direkt förstärka de båda företagens redan dominerande ställning på de franska marknaderna för fördelningscentraler (Schneiders marknadsandel uppgick före sammanslagningen till [mellan 60 och 70]* % för effektbrytare (MCCB) och dvärgbrytare, medan koncentrationsindexet HHI uppgick till [mellan 3 000 och 6 000]* punkter), för gruppcentraler (Schneiders marknadsandel uppgick före sammanslagningen till [mellan 40 och 50]* procent, medan koncentrationsindexet HHI uppgick till [mellan 3 000 och 4 000]* punkter), samt för uttag och strömbrytare (Legrands marknadsandel uppgick före sammanslagningen till [mellan 80 och 90]* procent, medan koncentrationsindexet HHI uppgick till [mellan 7 000 och 8 000]* punkter)⁸
- (18) När det gäller uttag och strömbrytare är Schneider praktiskt taget den enda konkurrenten till Legrand i Frankrike. Legrand har en marknadsandel på [mellan 80 och 90]* procent, medan Schneider är den enda andra trovärdiga aktören på marknaden med en marknadsandel på [mellan 0 och 10]* procent⁹. Sålunda skulle varje prishöjning från Schneiders sida nästan enbart gynna Legrand och därmed i sin tur Schneiders ägarintressen i den sistnämnda. Legrand skulle kunna följa efter en prishöjning från Schneiders sida upp till en nivå där varje ytterligare höjning skulle medföra en minskning av den samlade efterfrågan på marknaden som gör prishöjningar olönsamma. För övrigt är Legrand och Schneider de enda aktörerna på den franska marknaden för kretsbytare, med [...] *¹⁰. Den strukturella bindningen mellan företagen genom Schneiders betydande andel av Legrands kapital skulle skapa ytterligare incitament (utöver de stora inträdeshindren och kontakterna mellan Schneider och Legrand på flera marknader i Frankrike) för ett oligopolistiskt uppträdande till skada för konkurrensen mellan de båda företagen. Sammantaget på dessa marknader skulle Schneiders aktieinnehav på 98,1 procent i Legrand få betydande effekter på koncentrationsindexet HHI (se tabellen i punkt 30) – från cirka [mellan 0 och 1 000]* punkter för fördelningscentraler (effektbrytare (MCCB) och dvärgbrytare), [mellan 0 och 1 000]*

⁸ Indexet HHI (Hirschmann-Herfindahls index) är lika med summan av marknadsandelarna i kvadrat för de företag som verkar på en viss marknad. Under vissa hypoteser kan man visa att detta index återspeglar den genomsnittliga marginalen inom en bransch. Indexets ändring till följd av en transaktion motsvarar ändringen av marginalerna, och påvisar på så vis transaktionens potentiella effekt på priserna. Indexet används därför för att mäta graden av konkurrens på en viss marknad eller förändringar av denna konkurrens till följd av en transaktion (se till exempel ärende COMP/M.1383 – Exxon/Mobil eller det amerikanska justitieministeriets och *Federal Trade Commissions* riktlinjer för horisontella sammanslagningar: http://www.usdoj.gov/atr/public/guidelines/horiz_book/toc.html). Värdet kan vara högst 10 000 punkter (kvadraten av en marknadsandel på 100 procent), och ett värde på mer än 3 000 tyder på att marknaden är mycket koncentrerad och konkurrensen mycket begränsad.

⁹ Se beslutet om oförenlighet, punkterna 689–691.

¹⁰ Se punkt 537 i beslutet om oförenlighet. Företagen Schlumberger och Hager är verksamma på denna marknad genom att de återförsäljer produkter från Legrand respektive Schneider.

punkter för uttag och strömbrytare och [mellan 1 000 och 2 000]* punkter för gruppcentraler till [mellan 2 000 och 3 000]* punkter för kretsbytare¹¹.

- (19) I sitt svar på meddelandet om invändningar av den 7 november 2001 (nedan kallat svaret) ansåg Schneider dock att den aktuella situationen, där Schneider äger 98,1 procent av kapitalet i Legrand men inte kan utöva sina rösträtter, inte skadar konkurrensen. Denna slutsats förstärks av det faktum att Schneider har vidtagit åtgärder för att säkra Legrands oberoende, särskilt utnämningen av en oberoende fullmaktshavare som skall förvalta Schneiders ägarintressen i Legrand.
- (20) Kommissionen delar inte denna ståndpunkt. Utnämningen av en fullmaktshavare kan förvisso bidra till att under en övergångstid bevara en fortlöpande ledning av Legrand som Schneider inte har något inflytande över. Fullmaktshavaren har emellertid ingen inverkan på Schneiders rätt till Legrands vinst eller på de negativa effekter som denna rätt har på konkurrensen. I vilket fall som helst tycks Schneider då man stöder sina argument på det faktum att man utnämnt en fullmaktshavare förutsätta att denna fullmaktshavare skall verka på obestämd tid. Utnämningen av en fullmaktshavare har bara som tillfälligt syfte att begränsa de negativa effekterna på konkurrensen innan man genomför en strukturell åtgärd för att återskapa en effektiv konkurrens. Fullmaktshavaren minskar inte osäkerheten framför allt när det gäller strukturen hos Legrands aktieägare och de resurser som företaget framdeles kan räkna med att förfoga över. Utnämningen av en fullmaktshavare ger sålunda inte Legrand en tillräcklig säkerhet för att man skall kunna inleda stora interna eller externa tillväxtprojekt.
- (21) Mot denna bakgrund verkar det som om Schneiders betydande ägarintressen i Legrand har negativa effekter på konkurrensen. Kommissionen anser här att ett återskapande av en effektiv konkurrens kräver en snabb lösning av denna situation.

Former för uppdelningen

- (22) I sitt meddelande om invändningar konstaterade kommissionen att Schneider inte kan få behålla sin betydande andel av aktierna i Legrand och att Legrands struktur skall vara oförändrad. Den förespråkade också att uppdelningen av Schneider och Legrand skall ske genom att aktierna i Legrand delas ut till Schneiders aktieägare i proportion till deras andel av Schneiders kapital. Slutligen föreslog den att denna uppdelning av Schneider och Legrand skall ske inom en tidsfrist på [...] * räknat från antagandet av beslutet.
- (23) I sitt svar ansåg Schneider att dessa krav var oproportionerliga, och man bestred samtliga kommissionens slutsatser.

¹¹ Dessa beräkningar grundar sig på en förlängning (enligt Timothy F. Bresnahan och Steven C. Salop, ”*Quantifying the competitive effects of production joint venture*”, International Journal of Industrial Organisation, 1986) av beräkningen av HHI för att beakta förekomsten av ägarintressen mellan konkurrenter. Under hypotesen att företag A äger x procent av kapitalet i företag B, kommer företag A inte längre bara att eftersträva att maximera sin egen vinst, utan även summan av sin egen vinst och x procent av företag B:s vinst. Enligt det resonemang som fördes i punkt 15 får detta till följd att företag A får ytterligare utrymme att höja sina priser. Om denna vinstfunktion för företag A införs i beräkningen av HHI leder detta – allt annat lika – till följande formel:
[ändrat HHI] = [normalt HHI] + [Schneiders marknadsandel] x [Leგრands marknadsandel] x [Schneiders andel av Legrands kapital].

Schneider kan inte behålla en betydande andel av Legrands kapital

- (24) I meddelandet om invändningar bedömde kommissionen att återskapandet av en effektiv konkurrens förutsätter att Schneider inte behåller en betydande andel av Legrands kapital. Detta beror direkt på de effekter som en bevarad andel skulle ha på konkurrensen, särskilt på de marknader där antingen Schneider eller Legrand har en dominerande ställning (se punkterna 14–18 i detta beslut).
- (25) I sitt svar bestred Schneider inte det faktum att ett fortsatt stort aktieinnehav i Legrand skulle få negativa effekter på konkurrensen. Däremot ansåg Schneider att kravet att företaget skulle sälja aktier utöver vad som krävs för att man inte längre skall ha ett kontrollerande aktieinnehav var ”onödigt och oproportionerligt”. Schneider förklarade i själva verket att ett sådant krav var onödigt eftersom sådana försiktighetsåtgärder vidtas på annat sätt, bland annat genom utnämningen av en fullmaktshavare, och därigenom säkrar Legrands oberoende och konkurrenskraft.
- (26) För det första kan man inte utesluta att Schneider genom att behålla ett betydande aktieinnehav skulle kunna kontrollera Legrand. Detta beror då på den framtida kapitalfördelningen och på i vilken utsträckning de olika aktieägarna närvarar vid bolagsstämmorna, och dessa båda faktorer är i nuläget uppenbarligen okända. Man kan hur som helst inte utesluta att innehav av en blockerande minoritetspost (33 procent av rösterna enligt fransk lagstiftning) av Legrands kapital skulle ge Schneider rättigheter som kan likställas med ett kontrollerande inflytande.
- (27) I vilket fall som helst skulle de negativa effekterna på konkurrensen kvarstå om Schneider behåller ett betydande aktieinnehav i Legrand, även om detta innehav inte ger Schneider ett kontrollerande inflytande över Legrand. Detta beror på de ändrade ekonomiska incitamenten till följd av ett betydande och varaktigt aktieinnehav (se punkterna 14–18).
- (28) Såsom redan framhållits syftar utnämningen av en fullmaktshavare dessutom bara till att tillfälligtvis bevara konkurrensvillkoren till dess att man kan återskapa en effektiv konkurrens genom en strukturell åtgärd.
- (29) Kommissionen anser därför att målet att återskapa en effektiv konkurrens bara kan uppnås om Schneiders aktieinnehav i Legrand minskas till en nivå där de beskrivna negativa effekterna på konkurrensen inte kvarstår. Med tanke på de aktuella marknadernas kännetecken och de möjliga ändringarna i fråga om marknadsstrukturer skulle ett aktieinnehav på under 5 procent i Legrand inte medföra några negativa effekter på konkurrensen.
- (30) Ett största aktieinnehav på 5 procent i Legrand överstiger den högsta nivån som man får genom att tillämpa HHI-indexet. På kraftigt koncentrerade marknader som de franska marknaderna för fördelningscentraler, gruppcentraler, kretsbytare samt uttag och strömbrytare (se index i punkt 17), där konkurrensen är beroende av rivaliteten mellan Schneider och Legrand, skulle en ändring som överstiger 100 punkter normalt ge anledning till allvarliga tvivel kring effekterna på konkurrensen. Med 98,1 procent av aktierna överskrids denna tröskel med mycket stor marginal på alla berörda marknader (se punkt 18 och tabellen nedan). Denna tröskel på 100 punkter skulle exempelvis uppnås på marknaden för kretsbytare även om Schneider bara ägde 4 procent av aktierna i Legrand. För att ”hellre fria än fälla” kan man dock godta att Schneider har ett aktieinnehav som understiger 5 procent.

Beräkning av hur HHI ändras på vissa franska marknader

Marknadsandelar	Fördelnings-	Fördelnings-	Grupp-	Kretsbytare	Uttag och
-----------------	--------------	--------------	--------	-------------	-----------

	centraler med effektbrytare (MCCB)	centraler med dvärgbrytare	centraler		strömbrytare
Schneider	[mellan 60 och 70]*	[mellan 60 och 70]*	[mellan 40 och 50]*	[mellan 40 och 50]*	[mellan 0 och 10]*
Legrand	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 20 och 30]*	[mellan 40 och 50]*	[mellan 80 och 90]*
Annan aktör 1	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 20 och 30]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*
Annan aktör 2	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*
Annan aktör 3	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*
Annan aktör 4	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*	[mellan 0 och 10]*
HHI	[mellan 3 000 och 4 000]*	[mellan 5 000 och 6 000]*	[mellan 3 000 och 4 000]*	[mellan 4 000 och 5 000]*	[mellan 7 000 och 8 000]*
Ändring av HHI					
98,1 %	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 1 000 och 2 000]*	[mellan 2 000 och 3 000]*	[mellan 0 och 1 000]*
5 %	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*
4 %	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*	[mellan 0 och 1 000]*

Källa: marknadsandelarna är hämtade från beslutet om oförenlighet.

- (31) Om man godtog att Schneider behöll ett betydande aktieinnehav i Legrand och därmed gav företaget möjligheten att inleda förhandlingar med potentiella köpare skulle detta dessutom få till följd att man begränsade antalet potentiella köpare till Legrand. Ett aktieinnehav på över 95 procent och motsvarande rösträtter i ett börsnoterat företag ger också ägaren rätt att genomföra ett offentligt bud om inlösen, vilket skulle följas av en obligatorisk inlösen av övriga ägares aktieinnehav. Att ge en köpare möjlighet att förvärva mer än 95 procent av kapitalet och rösträtterna i Legrand skulle därför utvidga fältet av potentiella köpare. Vid en sådan hypotetisk försäljning till en tredje part skulle Schneider inte få behålla mer än 3,1 procent av kapitalet och rösträtterna i Legrand.
- (32) Schneider hävdar också att en skyldighet att sälja företags totala aktieinnehav i Legrand vid ett enda tillfälle skulle minska fältet av potentiella köpare avsevärt. I själva verket skulle ett sådant krav hindra företaget att förhandla med investerare som inte omedelbart kan ta över hela Legrand (som enligt Schneider är värt [...] miljoner euro). Schneider förklarar sålunda att kommissionen bör ge företaget möjlighet att behålla en minoritetspost i Legrand på exempelvis 20 procent under en ytterligare tidsfrist på två till tre år om en potentiell köpare begär detta.
- (33) Kommissionen medger att det är önskvärt att främja bredast möjliga fält av potentiella köpare som kan bidra till att återskapa en effektiv konkurrens på de berörda marknaderna. Utifrån denna synvinkel är det lämpligt att inte i förväg förkasta alla mekanismer genom vilka Schneider kan erbjuda köparen finansieringsarrangemang eller rent av dela riskerna för övertagandet med köparen under en begränsad tid. I det sistnämnda fallet får dock det delade risktagandet inte under några omständigheter skapa ett beroendeband mellan antingen Schneider och köparen eller Schneider och Legrand. Vidare får en sådan mekanism inte ge Schneider incitament att försöka maximera Legrands vinst. En minoritetspost med därtill hörande röster och utdelning kan därmed

uteslutas (med förbehåll för de mindre poster som uppges i punkterna 30 och 31). Att Schneider innehar värdepapper som kan likställas med en fordring på Legrand eller dess köpare (och som därmed har en i förväg fastställd avkastning som är oberoende av Legrands framtida resultat) kan däremot utgöra en godtagbar övergångsform för ett delat risktagande till det belopp som Schneider föreslår (se punkt 32) – förutsatt att köparen begär det och med förbehåll för kommissionens bedömning av de exakta formerna för ett sådant finansieringsarrangemang.

En separat försäljning av vissa av Legrands dotterbolag

- (34) I sitt meddelande om invändningar ansåg kommissionen att återskapandet av en effektiv konkurrens också förutsätter att Legrands struktur inte ändras i samband med uppdelningen.
- (35) I sitt svar ansåg Schneider att kravet att man inte får ändra Legrands struktur inte står i proportion till målet att återskapa en effektiv konkurrens. Mer exakt anser Schneider att en överlåtelse av vissa av Legrands tillgångar inte skulle försvaga dess konkurrenskraft inom EES och att en sådan överlåtelse tvärtom skulle kunna främja konkurrensen. Genom en skrivelse av den 30 november 2001 underrättade Schneider sålunda kommissionen om vissa av Legrands tillgångar som Schneider ansåg att man kunde sälja till tredje part eller behålla själv utan att detta skulle strida mot målet att återskapa en effektiv konkurrens på de berörda marknaderna. Det handlade om följande tillgångar: [...]*. Schneider ansåg här att kommissionen då den beaktar effekterna av olika produktutbud eller stordriftsfördelar inte tar hänsyn till de faktiska förhållandena på berörda marknader. Vidare anser Schneider att företaget har mycket starka ekonomiska incitament att maximera försäljningspriset på Legrand och på eventuella tillgångar som säljs separat. Man kommer därför att ha all anledning att inte försvaga Legrand genom att beröva företaget på tillgångar som krävs för dess fortsatta konkurrenskraft.

*Schneiders förslag att man skall få behålla eller sälja vissa av Legrands tillgångar separat [...]**

- (36) Såsom förklarades i punkterna 11 och 12 bör Schneiders förslag beträffande företagen [...]* bedömas på ett sådant sätt att man först och främst försäkras om att förslagen med tillräcklig säkerhet återskapas en effektiv konkurrens. Man bör också säkra intressebalansen mellan Schneider och Legrand på grundval av följande principer: det ena företagens intressen får inte gå före det andras, och de båda företagens enskilda intressen är underordnade det allmänna intresset att återskapa en effektiv konkurrens.
- (37) Såsom flera gånger uppgavs i beslutet om oförenlighet bör det inledningsvis påpekas att ett varumärkes konkurrenskraft på en viss marknad kan bero på faktorer som sträcker sig utanför denna marknad, såsom säljfrämjande investeringar, forskning och utveckling, stordriftsfördelar, förekomsten av ett fullständigt produktutbud, goda förbindelser med grossister eller elinstallatörernas allmänna uppfattning om detta varumärke. En separat försäljning av vissa av Legrands verksamhetsområden till Schneider eller tredje part skulle kunna ändra vissa av dessa faktorer och påverka Legrands konkurrenskraft på vissa marknader. Framför allt skulle Legrands kostnadsstruktur på aktuella marknader förmodligen påverkas negativt av förlorade stordriftsfördelar när det gäller fabriker, affärs- och logistikstrukturer, rabattpolicy samt forskning och utveckling. En separat försäljning skulle kunna minska bredden eller djupet hos Legrands produktutbud genom att beröva företaget delar av dess

produktionsapparat, teknik och immateriella rättigheter som är förknippade med en eller flera produktkategorier. Detta skulle skada bilden av och tilliten till Legrands varumärke hos slutkunder, elinstallatörer och elmontörer samt grossister.

- (38) Slutligen noterar kommissionen att [...] har en total omsättning på nästan [mellan 400 och 1000]* miljoner euro ([...]*), det vill säga [mellan 10 och 30 %]* av Legrands totala omsättning, och står för [...] av rörelseresultatet under samma period. Cirka [mellan 10 och 30 %]* av denna omsättning avser Europa. Om dessa tillgångar [...] knoppades av från Legrand skulle detta därför avsevärt påverka koncernen Legrands allmänna ekonomi och därmed även dess konkurrenskraft. Samma slutsats gäller en avknoppning av [...] eftersom detta företag i sig står för cirka [mellan 5 och 25 %]* av Legrands totala omsättning.
- (39) När det gäller Schneiders möjligheter att få behålla eller sälja [...] separat, bedöms dessa utifrån deras inverkan på återskapandet av en effektiv konkurrens och på tillvaratagandet av Schneiders och Legrands enskilda intressen.

(40) – (97) [...]*

Argumentet att Schneider har mycket starka ekonomiska incitament att maximera försäljningspriset på Legrand och på eventuella tillgångar som säljs separat, och därför skulle ha all anledning att inte försvaga Legrand

- (98) Kommissionen kan inte godta argumentet att Schneiders incitament att maximera försäljningspriset på Legrand eller på vissa tillgångar som säljs separat utesluter varje försvagning av Legrand. Visserligen skulle en försäljning av en Legrand-koncern som bantats ner före försäljningen innebära minskade försäljningsintäkter. Dessa minskade intäkter skulle för Schneiders del emellertid vägas upp av att företaget förvärvar valfria tillgångar på finansiella villkor som man inte med säkerhet skulle ha fått under normala omständigheter, liksom av en försvagning av företagets främsta konkurrent. I sitt svar har Schneider inte på något sätt visat hur resultatet av dessa möjligheter skulle förmå företaget att prioritera en omedelbar vinst från sin försäljning av Legrand när man i stället kan uppnå en varaktig konkurrensfördel på de aktuella marknaderna genom att försvaga sin främsta konkurrent och genom att förstärka sin egen ställning tack vare att man behåller vissa av Legrands tillgångar.

Slutsats

- (99) Av ovanstående följer att Schneiders förslag att man i samband med uppdelningen av Legrand kan knoppa av företagen [...]*, bör förkastas.

Formerna för att sälja Schneiders aktieinnehav i Legrand

- (100) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Schneider för att återskapa en effektiv konkurrens bör sälja Legrand utan att skilja ut vissa av Legrands dotterbolag som man antingen skulle behålla eller sälja separat. Försäljningen av Schneiders aktieinnehav i Legrand bör ske på ett sätt som innebär att Schneider inte har kvar ett betydande aktieinnehav i Legrand och som återskapar en effektiv konkurrens.
- (101) Schneider tycks här ha två möjligheter: att sälja Legrand till en tredje part genom en ömsesidig överenskommelse eller att sälja Legrands aktier på börsen (företaget är fortfarande börsnoterat). En försäljning genom en ömsesidig överenskommelse kan ske till en tredje part som redan är verksam inom branschen eller till investerare. En försäljning av Legrands aktier kan ske antingen genom att de säljs direkt på börsen eller

genom att dessa aktier (eller aktier i en ny enhet dit man för över Legrands aktier) delas ut till Schneiders aktieägare, exempelvis i proportion till deras aktieinnehav. I sitt meddelande om invändningar uppgav kommissionen att en tilldelning av Legrands aktier till Schneiders aktieägare föreföll vara den lämpligaste lösningen.

- (102) En försäljning genom en ömsesidig överenskommelse skulle enligt kommissionen vara förenad med ett krav på kommissionens godkännande av köparen, som måste uppfylla ett antal villkor som återskapar konkurrensen: oberoende gentemot Schneider, påvisad förmåga att återskapa en effektiv konkurrens och att det inte råder någon osäkerhet kring genomförandet av försäljningen. Dessutom skulle en försäljning genom en ömsesidig överenskommelse förmodligen kräva prispförhandlingar, vilket i sin tur förutsätter att Schneider får vissa känsliga upplysningar om Legrand som skulle kunna skada konkurrensen. Slutligen har både en försäljning genom en ömsesidig överenskommelse och en försäljning på börsen nackdelen att man blir beroende av marknadens villkor och kan behöva en längre tidsfrist än vid en tilldelning av aktierna till Schneiders aktieägare. I själva verket har en tilldelning av aktierna fördelen att man inte blir beroende av marknadens villkor och uppdelningen kan därmed genomföras på kortare tid.
- (103) I meddelandet om invändningar förklarade kommissionen dock att en tilldelning av aktierna skulle få följden att Schneider och Legrand åtminstone inledningsvis skulle få samma aktieägare. Detta medför en risk för ett samordnat beteende som begränsar konkurrensen, om de båda företagen kontrolleras av samma grupp av aktieägare eller om en grupp aktieägare har möjlighet att utöva ett betydande inflytande på åtminstone det ena företaget. För att eliminera denna risk får ingen gemensam aktieägare eller grupp av aktieägare i Schneider och Legrand ha möjlighet att utöva ett betydande inflytande på något av företagen.
- (104) I sitt svar förklarade Schneider att genomförandet av en uppdelning genom tilldelning av aktier, eller genom en fission, av rättsliga och skattemässiga skäl skulle förutsätta en tidsfrist som inte är kortare än för övriga tänkbara uppdelningslösningar. Valet av uppdelningslösning borde därför ligga hos Schneider. Schneider har dock inte på förhand uteslutit en tilldelning av aktierna.
- (105) Med tanke på Schneiders argument anser kommissionen att det vore att föredra att låta Schneider välja de rättsliga formerna för en uppdelning av företagen förutsatt att dessa former gör det möjligt att genomföra en uppdelning som stämmer överens med de slutsatser som redan redovisats: Schneider får inte ha kvar ett betydande aktieinnehav i Legrand och Schneider skall sälja koncernen Legrand utan att knoppa av vissa verksamheter [...]*

Tidsfrister

- (106) Eftersom Schneiders betydande aktieinnehav i Legrand har allvarliga och negativa effekter på konkurrensen bör uppdelningen av företagen ske så snart som möjligt. I sitt meddelande om invändningar förespråkade kommissionen en tidsfrist på högst [...] * räknat från dagen för antagandet av beslutet enligt artikel 8.4 i koncentrationsförordningen.
- (107) I sitt svar ansåg Schneider att denna tidsfrist var oproportionerligt kort främst av tre skäl.

- (108) Schneider hävdar för det första att företaget har väckt talan om ogiltigförklaring av beslutet om oförenlighet hos förstainstansrätten¹². Av denna anledning anser Schneider att varje beslut som ålägger företaget att sälja sina aktier i Legrand före förstainstansrättens och eventuellt EG-domstolens dom i detta ärende oåterkalleligen skulle förta alla effekter av ett beslut om ogiltigförklaring.
- (109) Schneider anser för det andra att en tidsfrist på [...] skulle vara oproportionerlig med tanke dels på att konkurrensen faktiskt inte skadas tack vare de åtgärder som Schneider vidtagit för att säkra Legrands oberoende, dels på den stora risken att Schneider skulle göra en förlustaffär vid en snabb försäljning av Legrand.
- (110) För det tredje anser Schneider att en tidsfrist på [...] i vilket fall som helst är helt otillräcklig för försäljningen av Legrand. Schneider pekar här på de tidsfrister som krävts vid olika överlåtelse och förvärv under senare tid. Enligt Schneider visar dessa exempel att en överlåtelse av företag av Legrands storlek i allmänhet tar lång tid och kan överstiga [...], särskilt när målgruppen är fransk.
- (111) Med tanke på transaktionens komplexitet och omfattning anser kommissionen att en tidsfrist på [...] skulle ge Schneider den tid som krävs för att genomföra uppdelningen enligt de uppdelningsformer företaget väljer. I vilket fall som helst bör Schneider beviljas en ytterligare tidsfrist på [...], under vilken fullmaktshavaren får ett oåterkalleligt och exklusivt försäljningsuppdrag.

Tidsfristens effekter på den rättsliga verkan av Schneiders talan om ogiltigförklaring av beslutet om oförenlighet

- (112) Kommissionen anser inte att det finns någon grund för Schneiders analys att ett beslut som ålägger en uppdelning av företagen innan tidsfristen löpt ut för alla möjligheter att överklaga beslutet om oförenlighet skulle förta den rättsliga verkan av dessa överklaganden.
- (113) Om ett beslut om uppdelning skulle förta verkan av Schneiders talan om ogiltigförklaring, skulle Schneider i vilket fall som helst kunna inge en begäran om interimistiskt förfarande och uppskov med verkställighet av detta beslut. Dessutom skulle Schneiders argument innebära att alla överklaganden av ett beslut om oförenlighet har en automatiskt uppskjutande verkan, vilket skulle strida mot artikel 242 i fördraget. En sådan situation skulle också innebära att man inte kan tillämpa artikel 8.4 i koncentrationsförordningen för att ålägga en uppdelning i syfte att återskapa en effektiv konkurrens, och att den rättsliga verkan av ett beslut om oförenlighet automatiskt förts om detta beslut överklagas.

En tidsfrist på [...] är fullt tillräcklig

- (114) Såsom redovisas i punkterna 14–21 delar kommissionen sålunda inte Schneiders åsikt att företagets aktieinnehav i Legrand inte alls skadar konkurrensen tack vare de åtgärder som företaget vidtagit för att säkra Legrands oberoende (utnämningen av en fullmaktshavare). Bara det faktum att Schneider har ett betydande aktieinnehav i Legrand påverkar konkurrensen på de berörda marknaderna negativt eftersom detta ägarintresse ändrar Schneiders incitament att konkurrera och hämmar Legrands utveckling. Utnämningen av en oberoende fullmaktshavare minskar inte heller nämnvärt de viktigaste negativa effekter som Schneiders betydande aktieinnehav i Legrand har på konkurrensen. Denna fullmaktshavare minskar därför inte behovet av att snabbt lösa situationen.

¹² Denna talan om ogiltigförklaring väcktes den 13 december 2001.

- (115) När det gäller den potentiella förlustaffären vid en försäljning av Legrand med alltför kort tidsfrist måste man skilja mellan två möjliga orsaker till denna förlust. Den första möjliga orsaken till en förlustaffär ligger i en negativ börsutveckling. Denna orsak är inte relevant för kommissionens analys eftersom det är omöjligt att förutse marknadsutvecklingen. Den andra möjliga orsaken ligger i att det med en alltför kort tidsfrist inte skulle vara möjligt för Schneider att förhandla med tredje part eller finansiella aktörer under gynnsamma villkor, framför allt för att manöverutrymme skulle saknas för att hinna bedöma olika alternativ.
- (116) Kommissionen anser att Schneiders argument att det inte är möjligt att genomföra uppdelningen inom en tidsfrist på [...] saknar grund.
- (117) Framför allt konstaterar kommissionen utifrån de exempel som Schneider ger att flera transaktioner har genomförts på betydligt kortare tid än [...]. Såsom uppges av den affärsbank som Schneider valt ut tycks dessa exempel inte utgöra undantagsfall, utan helt enkelt ”fall utan särskilda problem”.
- (118) Legrand har också lämnat exempel på tidsfrister som krävts för att genomföra sammanslagningar och förvärv under senare tid, bland annat i Frankrike. Av dessa exempel framgår det att en tidsfrist på [...] från dagen för beslutet om en försäljning i allmänhet räcker för att genomföra sådana transaktioner.
- (119) Schneider förklarar att även om en överlåtelse- eller fissionstransaktion är tekniskt genomförbar inom en tidsfrist på [...], så räcker denna tid inte för att Schneider åtminstone vid ett första tillfälle skall hinna utforska alla möjliga former för uppdelningen. Schneiders rådgivare uppger dock att kommissionen genom att förlänga tidsfristen till [...] skulle ge företaget den flexibilitet som krävs för att man skall kunna utforska de tänkbara alternativen (en överlåtelse eller en fission) innan man bestämmer sig, samtidigt som man hinner genomföra själva uppdelningen.
- (120) Det bör noteras att Schneider kunde börja organisera denna uppdelning redan när kommissionen antagit beslutet om oförenlighet den 10 oktober 2001. Det var för övrigt i detta syfte som Schneider den 22 november skickade kommissionen en begäran om undantag från artikel 7.4 i koncentrationsförordningen för att kunna börja förbereda en eventuell uppdelning, vilket företaget också beviljades. Den tidsfrist på [...] som anges i punkt 119 skall sålunda läggas till den period som löpt mellan den 10 oktober 2001 och dagen för antagandet av detta beslut, det vill säga totalt mer än [...].
- (121) Dessutom [...].
- (122) Det verkar sålunda som en tidsfrist på [...] för att genomföra uppdelningen är fullt tillräcklig. I vilket fall som helst är kommissionen beredd att bevilja en ytterligare tidsfrist på [...], under vilken fullmaktshavaren skulle få ett oåterkalleligt och exklusivt försäljningsuppdrag, för att ge Schneider det manöverutrymme som krävs för företagets förhandlingar med potentiella köpare eller investerare. För att hantera eventuella negativa omständigheter som äventyrar iakttagandet av tidsfristerna på [...] kan kommissionen dessutom förlänga dessa tidsfrister på Schneiders eller fullmaktshavarens begäran om man kan visa att man gjort sitt bästa för att iakttä tidsfristen.
- (123) Följaktligen är det lämpligt att bevilja Schneider en första tidsfrist på [...] för att genomföra uppdelningen. Om Schneider inte har genomfört uppdelningen inom denna tidsfrist kommer en fullmaktshavare att ges i uppdrag att genomföra överlåtelsen av Schneiders aktier i Legrand med en ny tidsfrist på [...].
- (124) Vidare begär Schneider i sitt svar att företaget skall ges möjligheten att sälja sina aktier Legrand i etapper. Såsom redan konstaterats (se punkterna 32 och 33) skulle dock

varje försening av överlåtelsen av Schneiders aktieinnehav i Legrand skada konkurrensen. Andra uppdelningsformer som gör det möjligt för Schneider att locka köpare som inte kan lägga ett bud på hela Legrand bör emellertid – efter en motiverad begäran från Schneider och under vissa villkor – kunna granskas av kommissionen.

Oberoende fullmaktshavare

(125) Denna tidsfrist på [...]*, som eventuellt kan förlängas med ytterligare [...]* för fullmaktshavarens räkning, innebär att Schneider kommer att ha kvar ett aktieinnehav på cirka 98 procent av Legrands kapital under en viss tid. Precis som föreskrevs i dispensbeslutet av den 4 december 2001 anser dock kommissionen att ett återskapande av en effektiv konkurrens förutsätter att den fullmaktshavare som utsetts genom dispensbeslutet omedelbart får sitt uppdrag förlängt. Uppdraget bör ge fullmaktshavaren alla de befogenheter och det oberoende som krävs för att denne skall kunna förvalta Schneiders aktieinnehav i Legrand under den övergångstid som föregår uppdelningen av dessa båda företag. Fullmaktshavaren skall också kunna ge Legrand det oberoende och det manöverutrymme som krävs för att företaget skall kunna utgöra en fullvärdig konkurrent på de aktuella marknaderna. Vidare skall fullmaktshavaren kunna försäkra sig om att Schneider inte vidtar åtgärder i strid mot eller utöver detta beslut samt kunna delta i Schneiders förberedelser och genomförande av uppdelningen. Om Schneider inte lyckas genomföra uppdelningen inom tidsfristen på [...]* skall fullmaktshavaren ges ett oåterkalleligt och exklusivt uppdrag att sälja Schneiders aktier i Legrand med en förlängning av sitt uppdrag. En förlängning av det uppdrag som kommissionen godkände i dispensbeslutet skall godkännas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För att återskapa en effektiv konkurrens åläggs Schneider Electric att avveckla sitt aktieinnehav i koncernen Legrand enligt vad som föreskrivs i bilaga 2.

Artikel 2

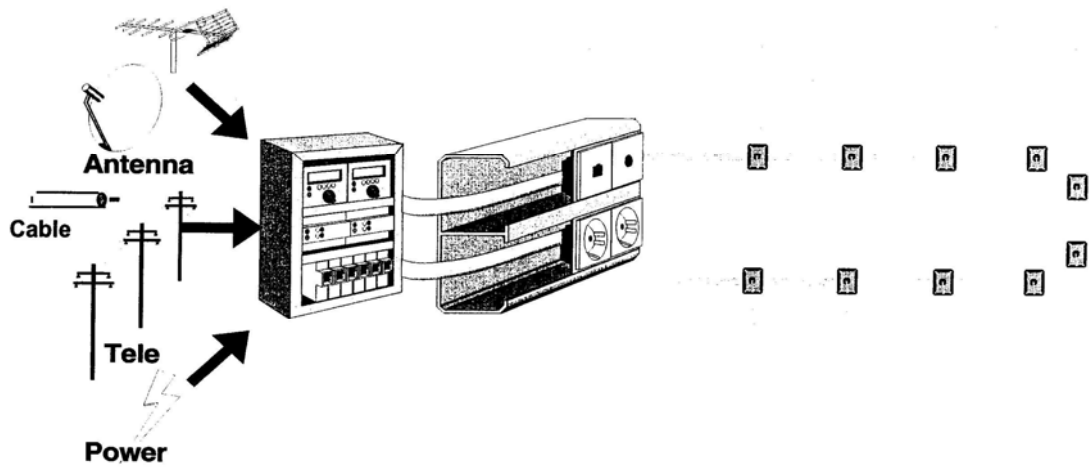
Detta beslut riktar sig till

SCHNEIDER ELECTRIC S.A.
43–45, boulevard Franklin Roosevelt
92500 RUEIL-MALMAISON
FRANKRIKE

Utfärdat i Bryssel den [...]

På kommissionens vägnar

BILAGA 1

BILAGA 2

Punkt 1

Schneider Electric (nedan kallat Schneider) skall avveckla sitt aktieinnehav i koncernen Legrand (nedan kallad Legrand) – utan att avskilja vissa av Legrands verksamheter separat – inom en tidsfrist på [...] * räknat från dagen för mottagandet av detta beslut.

Denna uppdelning kan ske enligt de former som Schneider väljer med iakttagande av de principer som anges i punkt 2.

Punkt 2

1. Om Schneider väljer att sälja eller låta sälja sina aktier i Legrand till en eller flera köpare skall Schneider sälja så många aktier som krävs för att denna eller dessa köpare skall kunna genomföra ett offentligt bud om inlösen, vilket skulle följas av en obligatorisk inlösen av Legrands aktier på börsen.

När denna överlåtelse har genomförts skall Schneider och övriga minoritetsägare tillsammans äga mindre än 5 procent av kapitalet och rösträtterna i Legrand. Om köparen eller köparna inte begär att de skall kunna genomföra ett offentligt bud om inlösen följt av en obligatorisk inlösen får Schneider behålla ett aktieinnehav på mindre än 5 procent i Legrand.

2. Om Schneider beslutar att sälja eller låta sälja sina aktier i Legrand eller i en annan enhet som kontrollerar Legrand på en börs, skall Schneider först försäkra kommissionen om att ingen aktieägare eller grupp av aktieägare som äger aktier i både Schneider och Legrand får ett betydande inflytande i något av de båda företagen. Schneider får inte heller behålla ett aktieinnehav som motsvarar 5 procent eller mer av kapitalet.
3. Om Schneider väljer en annan uppdelningsform än de former som anges i punkt 2.1 och 2.2 skall företaget först begära kommissionens godkännande av denna uppdelningsform, framför allt när det gäller Schneiders eventuella möjlighet att under en begränsad tid och i en begränsad omfattning behålla värdepapper som kan likställas med en fordring på Legrand eller på något annat företag som förvärvat kontrollen över Legrand. I detta fall kan kommissionen ålägga Schneider nya krav för att försäkra sig om att en effektiv konkurrens återskapas.
4. Före överlåtelsen av Legrand och om Schneider, särskilt vid en försäljning på börsen, kan identifiera köpare till Legrand skall Schneider begära kommissionens godkännande av varje köpare.

Denna begäran om godkännande skall innehålla de upplysningar som kommissionen behöver för att kunna bekräfta att köparen eller köparna uppfyller de köparkriterier som anges i punkt 49 i kommissionens tillkännagivande om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 och kommissionens förordning (EG) nr 447/98¹³.

Varje transaktion som innebär att en eller flera köpare senare kommer att överföra vissa av Legrands verksamheter till Schneider utesluter ett godkännande av dessa köpare.

¹³ EGT C 68, 2.3.2001, s. 3.

Punkt 3

Schneider skall snarast möjligt översända följande handlingar till kommissionen:

- a) Varje utkast till prospekt som riktar sig till potentiella köpare eller investerare.
- b) En förteckning över potentiella köpare som Schneider har för avsikt att kontakta samt resultaten av dessa kontakter.

Dessa handlingar anses vara godkända av kommissionen om den inte har yttrat sig om handlingarna inom fem arbetsdagar efter det att handlingarna har överlämnats.

Punkt 4

1. Schneider skall inom fem arbetsdagar räknat från dagen för mottagandet av detta beslut skicka kommissionen ett tilläggsavtal som binder företaget till den fullmaktshavare som utsetts enligt kommissionens beslut av den 4 december 2001 i detta ärende, vilket fattats enligt artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 4064/89.

Om ett förslag till tilläggsavtal inte inkommer inom nämnda tidsfrist eller om kommissionen och Schneider inte kommer överens om detta förslag kan kommissionen utfärda ett tilläggsavtal efter att ha samrått med fullmaktshavaren.

2. Det tilläggsavtal som avses i punkt 4.1 skall upprättas enligt följande principer:
 - a) Uppdraget förlängs till dess att uppdelningen av Schneider och Legrand är fullständigt genomförd.
 - b) Fullmaktshavaren skall försäkra sig om att Schneider inte vidtar åtgärder i strid mot eller utöver detta beslut.
 - c) Fullmaktshavaren skall delta i Schneiders förberedelser och genomförande av uppdelningen.
 - d) Tilläggsavtalet skall inbegripa alla andra åtgärder som anses vara nödvändiga för genomförandet av detta beslut samt för att bevara det oberoende och det manöverutrymme som Legrand behöver för att fortsätta att utgöra en fullvärdig konkurrent på samtliga berörda marknader.
3. Om Schneider inte uppfyller sina åtaganden på någon väsentlig punkt kan kommissionen komplettera fullmaktshavarens uppdrag för att ge denna alla möjligheter att se till att detta beslut iakttas.
4. Så snart fullmaktshavaren har fullgjort alla uppgifter som denna tilldelats skall Schneider begära kommissionens tillåtelse att befria fullmaktshavaren från sitt uppdrag.

Punkt 5

Den dag som avgör när den tidsfrist som avses i punkt 1 löper ut är den dag när ett oåterkalleligt försäljningsavtal undertecknas eller när ett offentligt bud om försäljning publiceras eller när Schneiders bolagsstämma röstar igenom en fission.

Den faktiska uppdelningen av Schneider och Legrand skall ske inom en tidsfrist på [...] * efter denna dag.

Punkt 6

1. Om Schneider inte kan underteckna ett oåterkalleligt försäljningsavtal eller publicera ett offentligt bud om försäljning av aktierna inom den tidsfrist på [...] * som avses i punkt 1 skall Schneider ge den fullmaktshavare som avses i punkt 4 ett oåterkalleligt och exklusivt uppdrag att genomföra uppdelningen av Schneider och Legrand till bästa möjliga pris, dock utan att något lägsta pris fastställs.

I detta syfte skall Schneider minst tio arbetsdagar före denna tidsfrist lämna kommissionen ett förslag till tilläggsavtal beträffande fullmaktshavarens uppdrag för godkännande.

Om ett förslag till tilläggsavtal inte inkommer inom tio arbetsdagar före denna tidsfrist eller om kommissionen och Schneider inte kommer överens om detta förslag kan kommissionen utfärda ett tilläggsavtal efter att ha samrått med fullmaktshavaren.

2. Fullmaktshavaren skall ha en tidsfrist på [...] * för att underteckna ett oåterkalleligt försäljningsavtal med en tredje part eller för att publicera ett offentligt bud om försäljning av aktierna.

Punkt 7

Under exceptionella omständigheter som hindrar Schneider eller den fullmaktshavare som avses i punkt 4 att underteckna ett oåterkalleligt försäljningsavtal med en tredje part eller att publicera ett offentligt bud om försäljning av aktierna kan den tidsfrist som avses i punkt 6.2 efter en motiverad begäran av Schneider eller fullmaktshavaren förlängas av kommissionen. Denna begäran skall lämnas omedelbart efter det att dessa exceptionella omständigheter har gjort sig gällande och visa att man har gjort sitt bästa för att iaktta tidsfristerna.